

Soltowe, Herman van der Soze, Johan van Campe, Cord de Custer, Johan Brassche, Dyderik Clingebil unde dat gantze capitol des stichtis to suntte Blasiusse in der borch to Brunswig bekennet openbare in dussem breve, dat we angesen hebbet unde betrachtid den groten schadin, dar use kerke an gekomen is van langen tiden here, dat der gulde unser kerken affgegan is, van orloges unde unrechtir gewalt wegene, unde besunderen van der tid, dat de van Luneborch unse sultegud genomen hebbet, unde unse lantgud vorwusted is, unde we nochten io unsen kor holden mosten myt borghe unde grotem schaden. Des hebbe we uns endrachtliken vordraghen, uppe dat men dat godis denst an unser kerken holden moge, dat we to dem kore to holdende gelecht hebben unde legget unse redeste gud, dat unse stichte hefft, boven unse brotprovende unde wetenbrot, der slapscolre korn unde boven dat korn, dat men besundergen giffit deme custeren, scholemestere, vicariusse to suntte Jacobe¹³³ unde unsen deneren unde dat unsen vicariussen unde deneren alrede bewiset is to oren wekenpenningen; unde toveren, wor alrede memorien edder feste upgesad synd, dat we alrede bescreven hebben gevonden edder wor we dat noch vinden in unsen privilegien edder registren, dar schal men de affgeven, alze dat vorderst reken kan. Unde dat gud schal toveren dar jo togan, also vele alze sik des dar toboret, dat we tosamende reket hebbet wol uppe drittich punt, der scullet twintich to deme kore, unde wat dar boven vorder aff wörde van dem, dat sik dar to borede, dar schal men dat gud mede besetten, wor des nod were. Vortmer hebbe we dar to gelecht enundevertich punt tinsis, de we hebbet in der stad Brunswig boven de teyn punt ane viff scillinge, de we unsen vicariussen unde deneren hebbet gewisit to oren wekenpenningen. Vortmer hebbe we dar to gelecht viffich punt tinsis, de we hebben buten der stad Brunswig, boven de teyn punt, de we unsen vicariussen hebbet bewiset an deme tinse buten der stad to oren wekenpenningen. Vortmer hebbe we dar to gelecht twintich punt an unseme sultegude to Luneborch. Hir schal men affgheven de olden memorien unsen heren to ses penningen unde unsen vicariussen, alze de wise lange gewesen hefft. Ok scal men dar sulves affgeven de olden feste, dar unse vicariusse mede tohoret, also dat beide unsen heren unde vicariussen de dridde penning affga. Ok scal men hir sulves affgeven de olden feste, dar unse heren allene tohoret unde sesse edder dree der eldisten vicariusse, also dat se ok des dridden penninges daran enberen schullen. Vortmer so synd dar

¹³³) Die Jakobskapelle in S. Blasius: Döll S. 173.